

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הלא כבר נאמר: (דברים יב) אבד תאבדון. אם כן, מה ת"ל ואבדתם את שמם מן המקום ההוא? לכנות לה שם. יכול לשבח?	אמר לו ר"ע:	!	■										מז.	
לשבח ס"ד?		ז											מז.	
אלא, יכול לא לשבח ולא לגנאי? ת"ל: (דברים ז) שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא, הא כיצד? היו קורין אותה בית גליא - קורין אותה בית כריא. עין כל - עין קורין.	[ר"ע]	!											מז.	
העכו"ם העובדים את ההרים ואת הגבעות - הן מותרין ועובדיהן בסיף, ואת הזרעים ואת הירקות - הן אסורין ועובדיהן בסיף.	תני תנא קמיה דרב ששת:											■	מז.	
דאמר לך מני? רבי יוסי בר יהודה היא	א"ל: [רב ששת]											■	מז.	
אילן שנטעו ולבסוף עבדו - אסור.	דאמר: [רבי יוסי בר יהודה]											■ ■	מז.	
ולוקמה באילן שנטעו מתחלה לכך ורבנן												ז	מז.	
לא ס"ד, דקתני דומיא דהר, מה הר שלא נטעו מתחלה לכך, אף האי נמי שלא נטעו מתחלה לכך.													מז.	
אבני הר שנדלדלו - בני רבי חייא ורבי יוחנן, חד אמר: אסורות מותרות.	איתמר: [חד: בני רבי חייא/ רבי יוחנן]											◆ ■	מז.	
מ"ט דמ"ד מותרות?	[חד: בני רבי חייא/ רבי יוחנן]											◆ ■	מז.	
כהר, מה הר שאין בו תפיסת ידי אדם ומותר, אף הני שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותרין.												!	מז.	
מה להר שכן מחובך													מז.	
בהמה תוכיח.												!	מז.	
מה לבהמה שכן בעלת חיים												ז	מז.	
הר יוכיח. וחזר הרין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותר, אף כל שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותר.												!	מז.	
מה להצד השווה שבהן שכן לא נשתנו מבריינתן												ז	מז.	
אלא אתיא מבהמה בעלת מום ומחר												!	מז.	
ואי נמי, מבהמה תמה ומאילן יבש.												!	מז.	
ומאן דאסר, להכי כתיב שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו, דאע"ג דאתיא מדינא להיתרא, לא תתיא.												■	מז.	
תסתיים דבני ר' חייא דשרו													■	מז.
זקף ביצה להשתחוות לה, מהו?	דבעי חזקיה:											^ ■	מז.	
קא סלקא דעתך להשתחוות לה והשתחוה לה, וקא מיבעיא ליה: האי זקיפתה אי הוי מעשה אי לא הוי מעשה, אבל לא זקף לא מיתסרא, ש"מ: בני ר' חייא דשרו.												■	מז.	
לא, לעולם אימא לך: בני רבי חייא דאסרי, דהשתחוה לה אע"ג דלא זקפה אסורה, והכא במאי עסקינן - כגון שזקף ביצה להשתחוות לה ולא השתחוה לה.												ז	מז.	
ולמאן?													מז.	
אי למאן דאמר: עבודת כוכבים של ישראל אסורה מיד												!	מז.	
אסורה												ז	מז.	
אי למאן דאמר: עד שתיעבד												!	מז.	
הא לא פלחך												ז	מז.	
לא צריכא, כגון שזקף ביצה להשתחוות לה ולא השתחוה לה ובא עובד כוכבים והשתחוה לה												!	מז.	

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ישראל שזקף לבינה להשתחוות לה ובה עובד כוכבים והשתחוה לה - אסורה	כי הא דאמר רב יהודה אמר שמואל:										!	◊
לבינה הוא דמינכרא זקיפתה, אבל ביצה לא, או דלמא לא שנא?	וקא מיבעיא ליה: [חזקיה]										!	◊
תיקו.											!	◊
המשתחוה להר, אבניו מהו למזבח? יש נעבד במחומר אצל גבוה, או אין נעבד במחומר אצל גבוה? את"ל יש נעבד במחומר אצל גבוה, מכשירי קרבן כקרבן דמו או לא?	בעי רמי בר חמא:											^ ◊
ק"ו, ומה אתנן שמותר בתלוש להדיט - אסור במחומר לגבוה, דכתיב: (דברים כג) לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב, לא שנא תלוש ולא שנא במחומר, נעבד שאסור בתלוש להדיט - אינו דין שאסור במחומר לגבוה.	רבא:										!	◊
או חילוף, ומה נעבד שאסור בתלוש אצל הדיט - מותר במחומר לגבוה, שנא': (דברים יב) אלהיהם על ההרים - ולא ההרים אלהיהם, לא שנא להדיט ולא שנא לגבוה, אתנן שמותר בתלוש להדיט - אינו דין שמותר במחומר לגבוה, ואי משום בית ה' אלהיך, מיבעי ליה לכדתניא:	רב הונא בריה דרב יהושע לרבא:										?	◊
בית ה' אלהיך - פרט לפרה שאינה באה לבית, דברי ר"א	[תניא: ר"א]										?	◊
לרבנות את הריקועים	חכמים:										?	◊
אנא קאמינא לחומרא ואת אמרת לקולא, קולא וחומרא - לחומרא פרכינן.	א"ל: [רבא]											◊
וכל היכא דאיכא קולא וחומרא, לקולא לא פרכינן? והא הזאה דפסח דפליגי ר' אליעזר ור"ע, דר' אליעזר סבר לחומרא וקא מחייב ליה לגברא, ור"ע לקולא ופטר, וקא פריך ר"ע לקולא	רב פפא לרבא:										?	◊
או חילוף, ומה הזאה שהיא משום שבות - אינה דוחה השבת, שחטיה שהיא דאורייתא לא כ"ש	דתנן, השיב ר"ע:										?	◊
התם ר' אליעזר גמריה ואיקר ליה תלמודא, ואתא ר"ע לאדכוריה, והיינו דא"ל: רבי, אל תכפירני בשעת הדין, כך מקובל אני ממך: הזאה שבות, ואינה דוחה את השבת.											!	◊
המשתחוה לקמת חטים, מהו למנחות? יש שינוי בנעבד, או אין שינוי בנעבד?	בעי רמי בר חמא:											^ ◊
כל האסורין לגבי מזבח - ולדויתיהן מותרים	מר זוטרא בריה דרב נחמן, ת"ש:										!	◊
אוסר	תני עלה: ורבי אליעזר:										!	◊
מחלוקת - כשנרבעו ולבסוף עיברו, אבל עיברו ולבסוף נרבעו - ד"ה אסורין?	ולאו אתמר עלה, אמר רב נחמן אמר רבה בר										?	◊